

SIMAV informeert...

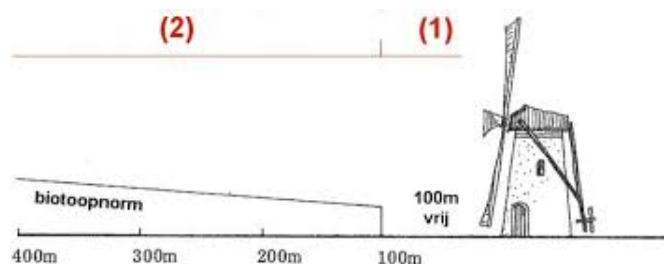
Zonder wind geen molens ●

Om te kunnen draaien en malen heeft een molen veel wind nodig. Zowel aan de voorzijde, de windvang, als aan de achterzijde van de molen, de lossing. Om optimaal gebruik te maken van de aanwezige wind kunnen molens de kap en wieken draaien (het kruien). Oftewel het op de wind zetten van de molen, zodat deze oeroude machine het werk kan doen.

Van oudsher werden molens in het vrije veld of aan de rand van dorp of stad gebouwd. Zo waren er geen windbelemmerende elementen aanwezig. Toch is een goede windvang altijd een punt van zorg geweest. Oprukkende bebouwing en opgaande beplanting kunnen een belemmering vormen. Vandaar dat al eeuwen geleden verordeningen kwamen om molens te verzekeren van vrije wind, zoals in het Octrooi van de watermolens (1598) van de Staten van Hollandt en Westvrieslandt. Tegenwoordig biedt het bestemmingsplan voorschriften om de molenbiotoop te beschermen.

Ook al hebben onze molens tegenwoordig geen economische functie meer in het waterbeheer en het malen van ons graan, toch is de vrije windvang nog steeds van groot belang. Enerzijds om de molen te behoeden voor verval, immers een molen die niet draait zal teniet gaan. Anderzijds voor de beleving van een molen; iedere inwoner en toerist ziet graag draaiende molens.

Het bestuur van de SIMAV houdt nauwgezet toezicht op de molenbiotoop. Natuurlijk beseffen ook wij dat woningbouw

nodig is. Aangepaste woningen voor ouderen, betaalbare starterswoningen voor onze kinderen. Maar net als in voorgaande eeuwen, kunnen deze niet in de directe nabijheid van de molen worden gebouwd zonder de windvang te schaden.

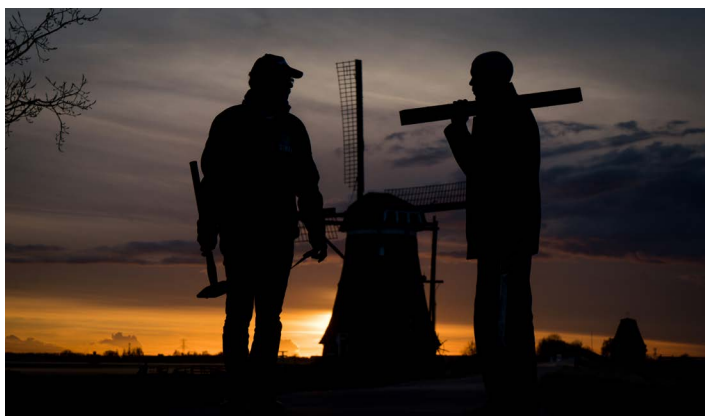
In onze regio hebben we meerdere molens waar in het verleden al veel rond een molen is gebouwd. Zeer spijtig voor het historische monument, maar dat kunnen we nu niet terug draaien.

Echter de laatste windvang mag niet verdwijnen, anders gaat de molen echt voor volgende generaties verloren. De provincie erkent het grote belang van dit 'windrecht' en heeft haar verordeningen rond molens heldere regels gesteld om bestemmingsplannen aan te toetsen. De verordening gaat uit van géén bebouwing in een straal van 100 meter rond de molen (1), en van een oplopende lijn tot 4 meter op 400 meter (2). Het is de taak van SIMAV om met de gemeenten en provincie er op toe te zien dat nieuwe bouwplannen aan deze regels blijven voldoen.

Peter de Waard, voorzitter SIMAV

Gezocht: eigen klusteam SIMAV ●

De vrijwilligers van SIMAV willen de molens in goede staat houden. Allerlei kleine klussen waar nu geen geld voor is, moeten toch echt worden aangepakt. Om die reden wil de Molenstichting een eigen Klusteam starten. Enthousiaste

deskundige vrijwilligers die een dag per week mee willen werken rond de molen. Klussen aan de molenwoning, de schuur, het erf, er is altijd veel te doen. Timmerwerk, schilderwerk, glas zetten, een omheining plaatsen. Ideaal voor voormalige bouwvakkers en onderhoudsmedewerkers, die geen zin hebben de hele dag thuis te zitten.

Voor SIMAV is een klusteam niet nieuw. Vroeger was er ook een vriendengroep die samen allerlei klussen aanpakte. Van kleine werkzaamheden tot aan de interne verbouwing van molen De Liefde in Streefkerk toe (het huidige kantoor van SIMAV). Door de ver gevorderde leeftijden is dit team uit elkaar gevallen. Maar werk voor zo'n klusteam zal er altijd zijn.

Als iemand interesse heeft bij het Klusteam te komen, laat dit dan aan SIMAV weten via het e-mailadres: bestuur@simav.nl.

SIMAV informeert...

Antoine, molenaar van de Hofwegense molen

Elke molen heeft een verhaal, maar ook elke molenaar. Deze keer laten we Antoine Walseman aan het woord. Samen met Monique bewoont hij de Hofwegense molen in Bleskensgraaf.

Vier basgitaren vallen bij binnenkomst meteen op. Antoine is bassist geweest in een rockband. Geweest, want er moet nu gestudeerd worden. Een studie voor Instructeur op het VMBO waar hij in september mee begonnen is. Antoine werkt op het Gilde in Gorinchem en zorgt nu dat zijn didactische kennis ook op papier aantoonbaar is. "Ik doe mobiliteit & techniek en elektro-techniek, werk inmiddels elf jaar in het onderwijs maar ik ben er eigenlijk in gerold. Ik heb van alles gedaan. Ooit begonnen als automonteur, maar ik vond het tegenvallen en het leverde in de jaren '80 niet veel op. Daarna ben ik in de transport terecht gekomen, een tijdje vrachtwagenchauffeur geweest. Op een gegeven moment in het 'mensenwerk' gerold; heb in het gevangeniswezen gezeten..."

"Alcoholverslaafden" helpt Monique hem herinneren. "Ja, een half jaartje, daar was ik gauw klaar mee! Ik moet wel een bepaalde interactie hebben met mensen en dat miste ik bij die doelgroep. Ik kwam in het onderwijs terecht, als hoofdconciërge. Daarna in Gorinchem begonnen, bij de stichting CVO-AV. En tot voor kort ook op het Calvin in Hardinxveld. Vorig jaar ben ik als conciërge na acht jaar wegbezuinigd. Zij keken toen waar er, binnen de organisatie, nog plek is. Het conciërge-zijn had ik inmiddels wel gezien. Dus meteen van de mogelijkheid gebruik gemaakt en mijn ambitie op tafel gelegd bij de directeur. Ik vertelde hem dat ik instructeur ben op de molen en zo kon ik, op kosten van de stichting, een opleiding gaan volgen, want als instructeur zag hij het wel zitten met mij. Op eigen initiatief ben ik om me heen gaan kijken waar ik mijn praktijk kon gaan doen. In de eerste instantie hielden ze bij Het Gilde de deur dicht. Maar toen ik terecht kon bij Da Vinci college hoorde ik dat er een financiële injectie was gekomen voor technisch onderwijs, dus ook bij het CVO-AV. Dus naast instructeur op de molen nu ook in het onderwijs. Ik werk twee dagen op het Heerenlandencollege in Leerdam als conciërge en dus twee dagen als instructeur op het Gilde in Gorinchem. Beide scholen vallen onder de stichting CVO-AV. Dit is mijn werkzame leven naast het werk op de molen"

SIMAV informeert...

Monique, de vrouw van.

Monique zit ook niet stil; "Ik ben tandarts preventieassistente in Nieuw-Lekkerland. In 2005 heb ik Antoine leren kennen en ben twee jaar later vanuit 'de grote stad' in Groot-Ammers gaan wonen waar de pinautomaat op zondag nog niet werkte en je niks kon krijgen. Dat was even slikken als je uit de 24-uurs economie van Utrecht komt. Maar inmiddels ben ik daar wel aan gewend".

Ook de rust van het platteland is het stel inmiddels eigen geworden. Monique; "Maar het is hier nog niet zo stil als bij de Gelkenes. Hier raast dagelijks veel verkeer langs. Gelkenes is de mooiste molen van de Alblasserwaard, mooi van vorm, mooi slank, mooie kop, mooie jurk...

ik zeg altijd: Gelkenes is echt een prinses en Hofwegen is een hofdame"

Antoine valt Monique bij; "Hofwegen is aan alle kanten verbouwd he, uitgebouwd, klompenhokje hier, opgehoogd...het misstaat 'm niet hoor! Daardoor lekker ruim en dat was ook wel 'n rede dat we destijds verhuisd zijn" Naast tandartsassistente is Monique ook medisch pedicure in een praktijk in Groot-Ammers.

Ventje van vier jaar

"Ik ben geboren in Utrecht-stad, bijna aan de Oude Gracht. Van mijn moeder hoorde ik dat ik al heel jong altijd wilde dat we naar molens gingen. Ik zal een jaar of vier geweest zijn. Op de lagere school was het: molens, molens, molens.

Ik hield dat vol tot ik naar de technische school ging. Daar raakte ik het kwijt. Brommertje rijden, roken, sporten, disco, vriendinnetjes, je kent 't wel... Toen ik 29 was ben ik met de opleiding tot vrijwillig molenaar begonnen na een bezoek aan Kinderdijk. Mijn ouders hadden me in '79 ook een keer meegenomen naar die beroemde molens. Onderweg bij Streefkerk zagen we toen de restanten van de afgebrande Sluismolen. Het molenvirus was blijkbaar toch blijven sluimeren bij me. Ik ben op Oud-Zuilen terecht gekomen, bij Gerrit en Eveline Pouw. Die hebben daar een grote achtkant staan, de Westbroekse molen en een kleine Wipmolen. Het was er zo gezellig, ik had dan ook geen haast met mijn opleiding. Denk dat ik er twee, drie jaar over heb gedaan. Toen ik geslaagd was, werd de Buitenwegse Wipmolen, die ze drie jaar geleden in de fik hebben gestoken, mijn eerste molen. Achttien meter vlucht, zo'n lief ding. Was mijn molentje toen" De blik van Antoine dwaalt af naar de foto van het molentje waar zijn carrière als molenaar begon. "Gerrit werd ouder en ik ben molenaar geworden op de achtkante, samen met hem" Antoine woonde niet ver van Oud-Zuilen in

een appartementje maar de wens om op een molen te wonen was inmiddels gegroeid. Op een mooie septemberdag in 2000 kwam Antoine erachter dat die opties voorhanden lagen. Hij hoorde hoe Gerrit aan een belangstellende vertelde over de molens in de Alblasserwaard en zijn contacten met de molenaars daar, waarvan onder andere Andries van de Graaf. "Mijn oren werd steeds groter en Gerrit raadde me aan contact op te nemen met Andries. Alle wachtlijsten omzeild maar de Gelkenes stond op dat moment leeg en niemand wilde die molen toen hebben. Er had iemand 50 jaar gewoond met de minste voorzieningen. Er was enkel een toiletje getimmerd. Op een gegeven moment kreeg ik te horen dat ik de molen kon huren. Ik kreeg de sleutel ergens in de novembermaand, stapte er naar binnen en dacht; hier moet wel wat aan gedaan worden!"

Het was een understatement. Antoine heeft de molen met eigen middelen geheel opgeknapt maar met respect voor het karakter van de molen. In overleg met 'huurbaas' SIMAV kreeg de molen een badkamer, een keuken en werd voorzien van centrale verwarming door haar nieuwe huurder. "Er kwam complete nieuwe elektrische bedrading en alles was nog betimmerd met board, dus ja, ik heb er veel aan gedaan, maar met zo'n lage huur en dan 15 woonjaren; ik heb die investering er wel uitgethaald. Zo moet je dat bekijken!"

Samen

Antoine leerde Monique kennen doordat ze bij hem de afstempelpost moest bemannen tijdens een wandeltocht langs de molen in Utrecht; "De Gelkenesmolen heb ik zaterdag nogal eens 'ingewisseld' voor de molen in Oud-Zuilen. Die wandeltocht was georganiseerd door de brandweer Zuilen en Monique werd bij mij geparkeerd als EHBO'er."

Later bleek dit het begin van hun relatie te zijn. "Een week later, weer een mooie dag. Ik had de molen al aan de gang, komt er een rood autootje aan waar een dame uitstapt. Ik dacht: ik ken die dame! Het was Monique!" Ondanks het drukke leven van Monique werd het serieus tussen die twee. Antoine ging solliciteren vanaf het adres van Monique en plannen ontstonden om weer in Utrecht te gaan wonen, in haar appartement. Maar zover kwam het niet. Antoine kon de molen niet vaarwel zeggen en ondanks dat Monique veel moest opgeven en achterlaten in Utrecht, besloten ze samen te settelen in Groot-Ammers, op de Gelkenesmolen. "Juni 2007 ben ik officieel ingeschreven in Groot-Ammers" rekt Monique

SIMAV informeert...

terug. "Het leven in een molen betekent in de winter nog wel eens aanpassen, zoals tijdens de molentocht van 2010, er waaide een ijskoude oostenwind. De waterleiding was bevroren, dat betekende water in de waterkoker en 'n emmertje en een fles om af te spoelen als geïmproviseerde douche!" Monique kan er om lachen. "De huiskamer konden we zonder CV op 19 graden krijgen, maar de badkamer was een graad of 4..5.."

Ook larven van de Bonte Knaagkever in bed was even schrikken. Maar terug in een strak huis in de bouw wil ook Monique inmiddels niet meer.

Hofwegen

Toen bekend werd dat de molen in Bleskensgraaf, op Hofwegen, vrij kwam, hapten Antoine en Monique niet meteen toe. Maar inmiddels is het idee dat bestond over het dorp bijgesteld en vindt Antoine het zelfs een mooiere hoek van de Alblasserwaard dan rondom Groot-Amers. Daar heeft het riviertje de Alblas duidelijk een aandeel in. "Ik heb wat met deze streek. Hoe meer naar het westen, hoe mooier ik het vind. De molen kende ik al, maar het was inmiddels tien jaar geleden dat ik er geweest was. De ruimte viel me meteen op en die vaste trap naar boven. Maar ook hier moest weer veel geklust worden." Monique; "Het was echt een mannen-huishouden, maar ik moet wel zeggen: Dimitri, de vorige huurder, heeft de keukenvloer betegeld, de keuken heeft hij verplaatst met een granieten aanrecht. En er is door hem een verrijdbare kastenwand gemaakt en ik mocht zeggen hoe ik het wilde. Hij vond het leuk om het voor ons af te maken!" Antoine gaat verder; "De ruimte is fijn, maar dat was niet de reden om in deze molen te trekken. Ik was al heel lang bezig met het instructeurschap.

Op de Gelkenes is dat niet handig omdat je met de weg zit, vlak langs de molen. Je krijgt daar wel snel onder de knie hoe je moet vangen, want er komt regelmatig verkeer langs daar. Maar een examenmolen is het nooit geworden. Ik heb trouwens m'n molenaarsexamen bij Wim Meerkerk gedaan, op de Oudendijkse molen achttien jaar geleden, samen met Egbert. In Utrecht was toen geen plaats en toen werd me gevraagd of ik bezwaar had om in Zuid-Holland examen te doen. Deze molen is wél examenmolen geweest. En zelf ben ik een jaar geleden gestart met het instructeurschap. Ik vind het mooi om het vak door te geven en blijkbaar ligt me dat wel. Op dit moment heb ik vier leerlingen rondlopen. Twee daarvan gaan volgend jaar al examen doen denk ik. Terwijl ze hier bezig zijn check ik af en toe hun theoretische kennis. En als ik merk dat ze wat zelfstandiger kunnen werken

laat ik ze wat los. Ik denk dat ze dan veel meer leren. Ze gaan dan veel meer zelf letten op het weer, op de zeilveringen, in plaats van het aan mij te vragen. Een beetje 'onder de vleugels vandaan'

Gastvrij

Molens trekken toeristen aan, daar kunnen Antoine en Monique inmiddels over mee praten. Ook op de Gelkenes, wanneer er buiten gezeten kon worden. Een paar parasols in je tuin en voorbijgangers denken al snel dat het een terras is. Ook het feit dat de molen bewoond is, blijkt niet bij iedereen duidelijk en zo kun je zomaar ongenode gasten op je erf krijgen. Monique vindt het, tot op zekere hoogte, leuk om hun unieke woning te laten zien. Antoine is iets 'moeilijker'; "Ik heb het wel eens meegemaakt dat ik aan het draaien was, zuid-west-en wind, volop in de zeilen. Op een gegeven moment ben ik even binnen om een bakkie te doen, zie ik een paar fietsen tegen het hek staan maar ik zie verder helemaal niemand. Ik herinnerde me wel dat ik een gezinnetje aan zag komen op de fiets, een man met een paar kinderen. Tot ik boven gestommel hoor en ik daarna nog net een koppie boven de onderdeur in het bovenhuis zie. Toen heb ik de vader wel even op een duidelijke manier laten weten dat dit niet de bedoeling is. Die kinderen durfden amper de trap nog af.

"Inmiddels vind ik het heel leuk om in de Alblasserwaard te wonen. Ik zou hier eigenlijk niet meer weg willen." vat Antoine zijn verhaal samen. "En ook niet van Hoffie hoor!" vult Monique aan. "Ja, we noemen d'r Hoffie en de gelkenes was Nessie" Ze moeten er alletwee om lachen. En net als Nessie hebben ze ook Hoffie in het hart gesloten.

SIMAV informeert...

Nieuws van de Technische Commissie ●

Team

Sinds kort heeft een nieuw TC-lid, de heer Gert van Ek uit Papendrecht, ons team verrijkt. Wij zijn dus weer voltallig. Hierdoor is ook in de verdeling van werkzaamheden iets gewijzigd.

Binnenkort krijgen de molenaars weer een nieuw overzicht met de verdeling van de toezicht/contactpersoon per molen met telefoonnummer en e-mailadres. Het jaar 2018 was een enerverend jaar voor ons, veel was even wennen. Het inwerken van de nieuwe leden, nieuwe functies en taakverdeling. Wij hopen met ingang van 2019 te starten met de nieuwe automatisering waarbij iedereen van de Commissie ook toegang krijgt tot alle informatie en er in teamverband mee gewerkt kan worden, voor een efficiënt onderhoud van onze molens.

Groot onderhoud

Recent is door Schippers & Den Hartog de reparatie uitgevoerd van een grote verticale scheur (lekkage) in de metselwerkrump van de Kooiwijkse molen in Oud-Alblas. Een deel van het stucwerk op de romp is hersteld. Daarna is de romp weer gesausd zodat er weer "droog" geslapen worden. De werkzaamheden waren mogelijk door subsidie (50%) van de provincie Zuid-Holland.

Molens Gorinchem

Aan de vier molens zijn dit jaar de noodzakelijke onderhoudswerkzaamheden door de Gelder verricht, dit in afwachting van de geplande restauraties van de molens verdeeld over de komende vier jaar.

Koffie-en Theeschenkerij

In de Hoge Tiendwegmolen in Streefkerk zijn medio juni diverse voorzieningen (aansluiting op waterleidingnet, aanrechtblok, water- en elektra-aansluitingen binnen en schilderwerk buiten) gedaan om de mo-

lenromp als Koffie-en Theeschenkerij te kunnen verhuren. Dit werk is verricht tegen minimale kosten en was mogelijk door tomeloze inzet van onze vrijwilligers Meine Mollema en Dik van Meerkerk. Tevens hebben de Gelder, Schippers & Den Hartog en Den Hartog Riet een sponsorbijdrage geleverd. Inmiddels is gebleken dat het allemaal niet voor niets is geweest; de 'Koffie-molen' is druk bezocht in de afgelopen maanden.

Brandveiligheid

Begin volgend jaar worden alle molens voorzien van nieuwe brand/rookmelders. Deze worden door een hiertoe gespecialiseerd bedrijf aangebracht.

Alle molenaars/bewoners/huurders krijgen hier tijdig bericht van. Ook zullen alle rookmelders en aanwezige brandblussers ter plekke gecontroleerd worden door hetzelfde bedrijf. Hierdoor hopen we een betere vluchtroute te creëren wanneer dat onverhoopt nodig is.

Restauratie Molen Souburgh ●

Het is (net) niet gelukt om de restauratie van de Souburghse Molen in Alblasserdam nog in 2018 te starten. Toch staan we nu kort voor het daadwerkelijk aanvangen van de fysieke werkzaamheden. De subsidie is geregeld met de Gemeente en de bouwopdrachten zijn verleend aan molenmaker en aannemer.

Hier is nog veel technisch werk aan vooraf gegaan en is enige tijd onderhandeld, Deze maand worden de laatste voorbereidingen getroffen, zodat we hopen in 2019 'echt' van start kunnen gaan. De totale renovatieperiode zal zeker een jaar vergen.

SIMAV informeert...

Jenny Mollema, scheidend notuliste ●

Het buurtschap Overslingeland in Noordeloos, een bonte aaneenschakeling van huizen en boerderijen uit diverse bouwperiodes langs het meanderende veenriviertje De Giessen. Daartussen een arbeiderswoning uit 1853, sindsdien verschillende keren verbouwd en aangepast aan de huidige maatstaven. Als ondersteuning van het lage plafond in de huiskamer is bij de oorspronkelijke bouw zelfs een afgedankte molenroede gebruikt. Jenny heeft de koffie al klaar.

Voor Jenny is 2018 het laatste jaar als notuliste van SIMAV. "We zijn inmiddels 74, je moet toch een keer stoppen" vindt ze. "Meine en ik gaan graag 's een weekje weg met de caravan en daar willen we meer tijd voor hebben. Toch vind ik het lastig want als ik me ergens aan verbind geef ik het niet gemakkelijk op. Het is een keer gebeurd, in de periode dat Henk Bovekerk secretaris was, dat de vergadering verzet werd toen ik niet kon komen. Dan voelde ik me wel bezwaard om af te melden." Hoelang Jenny precies meedraaide is niet helemaal duidelijk. "Ik denk een jaar of twaalf, dertien... In 2016 ben ik lid van verdienste geworden. Ik snap nog niet waarom, maar goed.." glimlacht ze. "Het is een blijk van waardering natuurlijk, maar er zijn zoveel mensen die actief zijn voor de maatschappij. Toen ik bij de gemeente Giessenlanden werkte had ik te maken met kabinetszaken en was betrokken bij dit soort formaliteiten en ik moet zeggen; dan is het toch wel erg leuk hoor! Mensen voelen zich toch erkend".

Loopbaan

Na de middelbare school klopte Jenny aan bij het gemeentehuis waar de administratie werd gevoerd van de gemeenten Noordeloos, Hoornaar en Hoog-Blokland. "Destijds

noemden ze dat de Schakelgemeenten, naar burgemeester Schakel. Deze man is, na vertrek van de NSB-burgemeester in 1945, door de mensen waarmee hij in het regionale verzet had te maken, voorgedragen als burgemeester. Daarnaast is hij later kamerlid geworden en er was op een gegeven moment zelfs sprake van een ministerpost. Omdat hij graag burgemeester wilde blijven heeft hij echter voor die eer bedankt...

Ik heb daar negen jaar gewerkt. Intussen was ik getrouwd en toen ons eerste kind zich aanmeldde stopte ik, dat was toen heel gebruikelijk. De jaren erna heb ik aan mijn gezin besteed. Ik vermaakte me best, deed aan volksschilderen en dat vond ik allemaal erg leuk".

Toch bleef het daar niet bij. Af en toe deed ze vanuit huis wat typewerk voor waterschap De Overwaard en uiteindelijk is Jenny in 1989 weer gaan werken. "Inmiddels was de gemeente Giessenlanden gevormd en viel ik in voor iemand die uit de roulatie was geraakt door ziekte. Ik dacht dat het voor een paar maanden zou zijn, maar hij kwam niet meer terug. Het werk beviel me en ik beviel hen, dus zo ben ik er gebleven. Eerst als bestuurssecretaresse, later werd dat meer een voorlichtingsfunctie en behoorden tevens de kabinetsaangelegenheden tot mijn takenpakket. Ik heb daar gewerkt tot ik 59 was, ben toen op eigen verzoek gestopt. Ik had op dat moment heel veel vrijwilligersfuncties en wilde me daar meer aan wijden. In de tijd direct na de gemeente Giessenlanden, waar ik overigens erg van het werk heb genoten, hoorde ik wel van Kees Bakker dat er bij SIMAV hulp nodig was. Kees, burgemeester van gemeente Giessenlanden, was destijds voorzitter van SIMAV. Secretaris Henk Bovekerk kwam handen tekort, dus zo kwam ik daar als notuliste van de bestuursvergaderingen terecht".

Bezige bij

Naast SIMAV werkzaamheden was er meer wat Jenny bezig hield. "Toen ik destijds stopte met werken was dat omdat ik het te druk had met vrijwilligerswerk. Ik ben medeoprichter geweest van de Stichting fietsvierdaagse/ wandeldriedaagse Alblasserwaard en Vijfheerenlanden (tegenwoordig heet dit Stap en Trap). Twee jaar van voorbereidingen die tot de uiteindelijke Stichting hebben geleid en daarna tien jaar als secretaresse in het bestuur. Toen vond ik het welletjes en wilde weer eens wat anders. Even voor ik daar weg ging was ik al secretaresse geworden van het gehandicaptenplatform 'Zedje' in Zederik. Daarmee ging een wereld voor me open. Ik had me tot dusver nooit goed gerealiseerd wat het allemaal inhoudt als je gehandicapt bent of wordt en

SIMAV informeert...

tegen welke beperkingen je dan aanloopt. Ik heb sindsdien nog meer bewondering gekregen voor de mensen die daar dagelijks mee worden geconfronteerd. Ook bij die Stichting ben ik een jaar of tien gebleven. Daarnaast zat ik nog met enkele andere vrouwen in een creatieve commissie voor de streektent van de Hoornaarse Fokveedag. Ik geloof dat ik dat zeventien jaar gedaan heb. Al met al heel veel werk, van dit soort dingen. Overal aan het schrijven. Secretaresse van de zangvereniging ook nog...en ja, ik ben twintig jaar trouwambtenaar geweest, ook erg leuk. Daar ben ik vier jaar geleden mee gestopt. Ik heb destijds onze dochter getrouwd". Jenny haalt een tweede kop koffie en vertelt intussen dat ze ook veel teksten voor liedjes heeft gemaakt voor het Gies-senlanden Quintet (een amateur zanggroepje, bestaande uit 1 vrouw, 4 mannen en een pianist).

Eerst was het een trio, toen werd het een kwartet, daarna een kwintet. Zij traden meestal op voor plaatselijke oudencomité's, de stichting Zonnebloem, enz. Dat was heel leuk. Zij wisten dat ik graag gedichtjes maakte en vroegen; "Kun jij niet eens een liedje maken". Nou, ik weet niet hoeveel ik er geschreven heb, steeds op bestaande melodieën en gericht op de groepering voor wie werd opgetreden. Voor het destijds vijfjarig bestaan van Den Hâneker en een jaarlijkse prijsuitreiking van de Fokveedag heb ik onder andere verschillende liedjes met verbindende teksten gemaakt (een soort mini-musical dus). Op een gegeven moment heb ik het Giessenlandse volkslied geschreven op de wijs van Champs-Elysees.

Maar Giessenlanden is straks over dus het volkslied ook!" lacht Jenny. Van al die vrijwilligersfuncties is haar werk bij SIMAV de hekkensluis.

Veranderingen

Door de jaren heen is er veel veranderd binnen SIMAV. Dat viel ook Jenny op. En dan met name het afgelopen jaar. "Ik heb van tevoren niet goed beseft wat het inhield, deze functie bij een molenstichting. Molens kosten geld en geld is schaars. Je moet als bestuur dus goed weten wat je wel en niet kunt doen. Dat is al die tijd prima verlopen. Ook tijdens de periode van de vele restauraties, wat voor iedereen een berg werk opleverde. Ik heb er vaak aan gedacht dat wanneer er iemand van het bestuur of de technische commissie zou wegvallen, er dan een groot probleem zou zijn. Maar je ziet dat het toch ook weer opgelost wordt, zoals het ging met de komst van Peter de Waard, Herman van Santen en alle andere vrijwilligers die er het afgelopen jaar zijn bijgekomen. En er is ook weer iemand gevonden die mijn plaats inneemt. Ik heb het volste vertrouwen in Floor de Lange hoor! Griffier van de gemeente Zederik, dat moet goedkomen!"

En nu..?

Jenny laat het eerst maar eens nieuwjaar worden. "Ik ga me voorlopig nergens aan verbinden. We willen wat meer vrijheid hebben om op pad te kunnen. Nou is Meine ook verbonden aan de Historische Vereniging, aan Boerderij en Erf en soms voor wat taken bij SIMAV... Die klust en die doet, die is altijd druk. Maar eens per week hebben we een wandeldag. 's Winters een route met een stop in een restaurant, 's zomers nemen we ons brood mee. En fietsen, daar houden we ook van".

De bloemen- en groentetuin blijven ook vragen om aandacht dus achter de spreekwoordelijke geraniums gaan zitten is er nog lang niet bij!

SIMAV informeert...

Jacks uitgereikt op molenaarsavond

Tijdens de jaarlijkse molenaarsavond, die op 1 november werd gehouden in museum de Koperen Knop in Hardinxveld-Giessendam, werd aan de aanwezige molenaars speciale jacks met SIMAV-logo uitgereikt. De PR Commissie had de molenaars eerder aangeschreven om hun kledingmaten door te geven, dat is grotendeels gelukt.

Wij hopen natuurlijk dat de molenaars hun jacks veel zullen gaan dragen als herkenning dat ze molenaar zijn van de Stichting tot Instandhouding Molens in de Alblasserwaard en de Vijfheerenlanden.

4-seizoenen fotowedstrijd molens

Molenstichting SIMAV organiseert in 2019 een 4-seizoenen fotowedstrijd met en rond molens. Het idee komt niet uit de lucht vallen. Al eerder werden fotowedstrijden over molens georganiseerd, ook in de regio. Molens zijn dankbare objecten om te fotograferen, ze staan vaak prominent op foto's. De fotograaf kan er vaak niet omheen, niet zelden zijn in de media sfeervolle weer-en natuurfoto's te zien met een molen er op.

SIMAV gaat met haar fotowedstrijd echter verder. Niet alleen foto's met een molen, maar ook foto's met bijzondere molendetails en ook molens en mensen, in welke hoedanigheid dan ook. Zo breed mogelijk, als de foto maar molens 'ademt' en het een molen van molenstichting SIMAV is.

Foto's aanleveren en spelregels

Vóór Kerst start de inzending van het seizoen Winter, eerste inzenddatum is 28 maart 2019. Op 21 maart start vervolgens de wedstrijd Lentefoto's.

Per seizoen wordt door een (vak)jury een winnaar gekozen. Aan het eind van het jaar wordt een overall winnaar gekozen uit de inzenders die alle seizoenen een foto hebben ingezonden. Seizoenwinnaars ontvangen van hun foto een vergroting van 20 x 30. De winnaar van het jaar ontvangt van de winnende foto een vergroting van 40 x 60.

Iedereen kan meedoen, uitgezonderd professionele fotografen en medewerkers van molenstichting SIMAV.

Andere spelregels kunt u lezen op onze website: www.simav.nl. Door deel te nemen aan de fotowedstrijd verleent de deelnemer aan SIMAV het gebruiksrecht van het beeld

voor andere doelen, zoals website, nieuwsbrief, brochures, boeken, persberichten enz. De naam van de fotograaf wordt, waar mogelijk, bij plaatsing vermeld, mits bij ons bekend.

Na afloop van het jaar 2019 wordt in molen de Liefde een tentoonstelling ingericht met de winnaars van de seizoenen, de jaarwinnaar en de mooiste foto's die net niet in de prijzen zijn gevallen.

De opening, van deze foto-expositie, door de voorzitter van de molenstichting, is zaterdag 19 januari 2020. Prijswinnaars worden hiervoor uitgenodigd.

Foto's kunnen worden ingezonden aan: prsimav@gmail.com, o.v.v. fotowedstrijd 2019, seizoen winter (lente, zomer of herfst).

Als jpg- of png-bestand, zo hoog mogelijke resolutie, maximaal 20 MB. Geef de foto een leuke titelvermelding mee, die komt bij de foto te staan bij publicatie, net als uw naam.

Doe mee en laat de lens meezoeken naar mogelijk de winnende foto.

SIMAV informeert...

SIMAV Molendag in oktober, een goede start ●

De molens van molenstichting SIMAV krijgen een jaarlijkse open molendag op de kalender. Waren de meeste molens tijdens de Nationale Molendag en de open Monumentendag al open, sinds 6 oktober jl. is er een nieuwe dag bijgekomen, de SIMAV-molendag. Deze datum werd al eerder aangekondigd bij de regionale molendagen via de site van de Hollandsche Molen. De datum in oktober paste precies in het schema van de andere regionale molendagen.

Op de SIMAV-molendag is het voor molenaars uit andere molengebieden daardoor mogelijk om de molens in de Alblasserwaard en de Vijfheerenlanden aan het werk te zien. Er is flink gebruikt gemaakt van deze mogelijkheid, uit veel andere gebieden kwamen de molenaars, uit Friesland, Brabant, Limburg en ook van de Rijnlandse molens werden de collega's gesignaleerd.

Onze molenaars waren enthousiast. Leuk om een rondleiding te geven aan collega-molenaars, je spreekt uiteindelijk dezelfde taal. Kees Stolk van de Kerkmolen meldde dat hij 40 bezoekers had gehad, een hoog aantal voor deze molen. Ook van andere molens hoorden we flinke aantallen. De molenaars uit andere gebieden deden vaak een rondje langs diverse molens.

Onze PR-medewerkers, die ook hun rondje deden, hoorden dat bij diverse molens.

Na afloop van de molendag heeft de PR-commissie onder de molenaars een enquête gehouden. Vanzelfsprekend gaf niet iedereen dezelfde reactie, maar bij de SIMAV is men blij dat meer dan 80% aangaf het prima te vinden dat naast de reeds bestaande vaste open dagen, deze extra open dag jaarlijks zal terugkeren. Uit de enquête kwamen wel een aantal suggesties, waar we iets mee gaan doen. Zo werd de suggestie geuit om bij de molens meerdere leuke activiteiten te organiseren, daar gaat de PR Commissie iets mee doen volgend jaar. De suggestie om meer bekendheid te geven aan deze dag wordt ook besproken en opgepakt.

Drie Open Molendagen betekent niet dat de molens de rest van het jaar niet open zijn. Elke maand is er wel een molen op zaterdag geopend in de streek. In Gorcum zijn de twee Stadsmolens elke zaterdag geopend voor publiek, de molen in Leerdam ook.

SIMAV informeert...

Erfgoed commissie, een nieuwe loot aan de 'SIMAV-boom' ■

Nieuw bij SIMAV en daarom gevraagd zich voor te stellen; Katrien Koppers en Henk Lakerveld. Twee architecten die, tot nu toe samen, de erfgoedcommissie vormen. Katrien bijt het spits af;

Sinds 1999 heb ik mijn eigen bureau dat ik eerst samen met mijn vader runde. Later met een compagnon, nu ben ik alleen, althans; ik heb geen mensen in dienst. Ik werk met freelancers. Ik heb bouwkunde gestudeerd in Delft en ben afgestudeerd als architect. Door het werk van mijn vader, hij werkte veel aan restauratie van oude panden, ben ik daarmee in aanraking gekomen. Ik merkte dat ik dat wel erg interessant vond. Het uitdagende daarin vind ik dat het altijd anders is. En er zit ook veel geschiedenis in; het verhaal achter zo'n pand vind ik erg interessant. Je bent eigenlijk maar een voorbijganger in een bepaalde periode. Ik ben me er in gaan verdiepen; heb een opleiding gevolgd om wat meer kennis te krijgen van het restaureren. Daarnaast vind ik het interessant om te kijken hoe je dat kunt plaatsen in de huidige tijd, want uiteindelijk is het een verhaal dat niet stilstaat. Het gaat ook weer door en wat mij betreft mag je dat ook wel combineren met architectuur van deze tijd.

Op dit moment doe ik zowel restauratieprojecten als renovatie en verbouwingen en zo nu en dan ook wel nieuw-

bouw. Op het moment veel voor particulieren, voor stichtingen, organisaties of gemeenten. En nu dan voor SIMAV. Ik vind het een leuke nieuwe uitdaging. Molens zitten niet heel veel in mijn kennisgebied op dit moment, maar het zijn zeer interessante objecten die horen bij Nederland, bij de polder. In dat opzicht is het ook een kennisverrijking voor mezelf en een mooie ondersteuning voor wat SIMAV doet. Als architect kijk je toch anders naar zo'n object dan als een bouwkundige of als molenaar. Dat kan elkaar wel mooi aanvullen en versterken. Ik wil daar graag mijn bijdrage aan leveren."

Henk heeft een eigen restauratiebureau. "Ik heb mijn opleiding gevolgd aan de Hoge School Amsterdam. Daarna een particuliere opleiding architectuur gevolgd in Utrecht. Dat was met name gericht op stedenbouw en restauratie. Ik werkte toen bij Van Hoogewest, dat was een interne restauratieopleiding. Ik heb al 33 jaar mijn eigen bureau. Bij ons gaat vooral om restaureren en dan voornamelijk de techniek van het restaureren. En daarnaast doen we, met onze vijftien mensen, ook nogal wat in scholenbouw. Zelf houd ik me vooral bezig met restaureren, daar ligt mijn hart maar ook mijn kennis en kunde. Het varieert van kerken, boerderijen tot eigenlijk alles wat monumentaal is. We zijn met kloosters bezig, hebben grafmonumenten gedaan, begraafplaatsen maar ook molens. In het verleden hebben we best wel wat voor SIMAV gedaan, vooral de aanloop tot de maaltipremie en ook wat deelreparaties

SIMAV informeert...

van een aantal molens. De Kleine Molen en de Achtkante van Groot-Amersfoort bijvoorbeeld. Maar dat waren deelreparaties van de waterlopen en techniek.

Ik ben, net als Katrien, ook benaderd maar dan vooral omdat we gecertificeerd zijn als monumentenbureau, volgens de EMA.

In feite heb je voor de POM-status iemand nodig die dat certificaat heeft. Je moet aan kunnen tonen dat je de restauratievaardigheden hebt. Dus Peter de Waard vroeg me om dat voor SIMAV in te zetten op vrijwillige basis en dat vind ik leuk. Omdat we met vijftien man werken kan ik gemakkelijk wat tijd vrijmaken. Ik ben nu op een leeftijd dat je denkt: laat ik maar eens wat vaker leuke dingen gaan doen. Dit doe ik graag, evenals de erfgoedcommissie Alblasterdam waar ik in zit. Het maakt je zicht ook wat breder. Binnen de erfgoedcommissie kijken we meer vanuit de regelgeving en de toetsing van plannen, hoe mensen die plannen aanleveren. Dus ook de Souburghse Molen kwam voorbij en dat werd een stevige discussie!" lacht Henk.

Die discussie ging over maalvaardig dan wel draaivaardig maken van deze molen. Vaak zit Henk zelf aan de andere kant van de tafel; moet hij het plan inbrengen; "Het geeft een spanningsveld als je vanuit je opdrachtnemerschap dingen uit moet voeren. Het zijn vaak compromissen juist als het gaat over monumentale waarde, dingen die je tegenkomt...je maakt iets open. Gisteren bijvoorbeeld, was ik in Baexem, Limburg. Er werd een toren weggehaald van een kasteel, komt er een hele mergelonderkant voor de dag. Nou, dat is natuurlijk hartstikke leuk! Een heel oud deel, zomaar uit 1400. Dat zijn de verrassingen die je in een restauratie hebt. En dat was bij Souburgh ook zo leuk toen we erachter kwamen dat er een oude wipmolen onder de fundatie zat! Op zo'n moment moet je dan wel die bredere blik hebben. Je kunt zeggen; we gaan focussen op wat je ziet en dat moet het worden. Of je houdt ook rekening met wat er voorheen heeft gestaan en hoe je daar dan mee omgaat. Dat gaf bij Souburgh ook de doorslag om de molen niet maalvaardig te maken. Bij een nieuwe fundering zouden de resten van de oude wip helemaal verdwijnen en daarnaast is het zo dat deze molen midden op op het land staat. Dus er zou een circuit omheen gegraven moeten worden om er water naartoe te krijgen. Wij hebben toen gezegd; als het een beetje 'roeren in de soep' is, dan voegt het niets toe. We hebben nu geadviseerd om de fundatie naar de buitenkant te brengen in plaats van naar binnen, zodat het zichtbaar wordt. En dat gaat nu ook gebeuren. Ik denk dat wij als commissie hier

een goed aandeel in kunnen hebben. Zo van let op; het is niet alleen het werktuig wat het moet doen, maar ook: welk verhaal zit in dat werktuig. Het is niet alleen het aanzicht dat telt, maar ook de kamraderen, de techniek, hoe maakte men dat vroeger met de hand. Je kunt zeggen; we vervangen een balk want hij is verrot, we hebben er een bezaagd stuk hout voor. Maar dan gooi je wel een stuk historie weg"

Nog slapende...

De bedoeling van de erfgoedcommissie is nauwe samenwerking met de Technische Commissie. "Er zijn al enkele gesprekken geweest maar we zijn nog slapende" lacht Katrien. "Er worden afspraken gemaakt over onder meer de meerjarenbegroting, over wat er gepland staat en welke acties er worden ondernomen. De ervaring leert dat er in het normale onderhoud veel mis kan gaan. Ik ben ervan overtuigd dat je, ook bij een beetje vervanging, in een bredere scoop moet kijken" vindt Henk. Henk doelt op handelingen die al jaren op dezelfde manier gedaan worden. Hij vindt het belangrijk om te kijken wat het uiteindelijke doel is. Ook of het verstandig is dat een molen altijd bewoond blijft; wat moet ervoor wijken. "Je moet voorkomen dat dingen op de automatische piloot worden gedaan. Met name in het onderhoud kun je daar een tunnelvisie in ontwikkelen. Een molenaar zou zeggen: dat ding moet malen, of draaien. Maar het is niet altijd

SIMAV informeert...

gezegd dat het in deze tijd prioriteit moet hebben” Katrien valt Henk bij; “Je kunt dat per molen bekijken. Bij de ene molen zal het beter zijn om haar juist te laten draaien. Dus welke ingrepen moet je doen om een molen bijvoorbeeld malend te krijgen en zijn die ingrepen dan nog rechtvaardig voor het monument”

Henk; “Wanneer je ziet dat een molen hard slijt van het malen en dus eerder aan vervanging toe zal zijn, dan is het soms beter om een tandje minder te gaan. Want wij willen dat vervangen zo lang mogelijk uitstellen. Ook heb je te maken met het financiële plaatje. Daarom is die POM-status zo belangrijk”.

TC

Binnenkort zal er dus een afspraak komen om, zoals Henk zegt; de onderhoudsvisie eens door te ‘akkeren’. “Wordt de restauratieladder gevolgd? Hoe worden inspecties uitgevoerd en waar is die op gericht; op instandhouding of vervanging? Je kunt natuurlijk op voorhand zeggen; in tweeduizend zoveel wordt het boventafelement vervangen. En als je het zo plant, even los van het feit of het al dan niet uitgevoerd gaat worden, want je moet ook de nodige gelden hebben, dan kun je voorbijgaan aan de bedoeling van de molen. Ik denk dat Katrien en ik daar een rol in kunnen hebben door te wijzen op de verschillende belangen”.

Planning maken

Henk en Katrien zijn enthousiast, maar het is een hele taak om op de hoogte te zijn van alles in elke molen afzonderlijk. Katrien: “We zullen erin moeten duiken en elke molen afzonderlijk gaan bekijken” Henk bevestigt dat; “We gaan om de tafel en kijken met elkaar: wat staat er op de rol van grote dingen. Maar waar ik vooral in geïnteresseerd ben; welke materialen en technieken worden er gebruikt. Zijn dat technieken en materialen die uit gewoonte gebruikt worden of zit daar een gedachte achter. Het zou dus kunnen dat we het met bestaande plannen oneens zijn. Zoals het ging bij de Souburghse; ik denk dat Katrien hetzelfde had gezegd als ze erbij was; die Wipmolen gaan we er zomaar niet uitgraven! Uiteindelijk adviseren wij richting het bestuur. Zij maken de eindbesluiten. Het moet niet zo zijn dat wij in een discussie terecht komen met molenaars en technen. Dat kan wel eens een keer, maar wij moeten niet een plan gaan verdedigen terwijl het bestuur op afstand blijft. De discussie zal zeker ontstaan als je het hebt over hoe je gaat vervangen, wanneer en met welke waarden je rekening houdt. Als je gewend

bent zonder meer te vervangen, ongeacht de geschiedenis van de molen, dan kan het dus zijn dat je daarin moet bijschakelen met elkaar.

De boodschap is eigenlijk; niet klakkeloos hetzelfde doen. Niet zomaar acties ondernemen die al jaren zo gaan. Daar moeten we voor waken”.

We doen het al jaren zonder een erfgoedcommissie...

Katrien ziet de toevoeging van een erfgoedcommissie als winst voor alle partijen. “Ik denk dat we elkaar kunnen versterken in de samenwerking. Uiteraard gaat er wat veranderen want er is een nieuw systeem bedacht. Dat is altijd een beetje spannend, want wát gaat er dan veranderen. Ik snap wel dat molenaars misschien denken: het gaat toch goed zo, we doen het al jaren zonder.. Ik denk dat het een wisselwerking heeft; we kunnen elkaar aanscherpen, van elkaar leren”. Ook Henk ziet hun aandeel bij SIMAV als een positieve aanvulling. “Ik zou het jammer vinden als we zouden worden gezien als een ‘tegenover’. Een kritische club waar iedereen langs moet om toestemming te krijgen. Zo is het niet. Het moet juist beter gaan worden”

Katrien voegt daar aan toe; “We hebben uiteindelijk allemaal hetzelfde doel. We gaan daar samen voor staan. Wij staan ook open voor inbreng van de anderen binnen de stichting”. “Aan de andere kant..” haakt Henk in “ben ik meestal erg duidelijk. Dat moeten we ook wel zijn want er is in de loop der jaren veel verdwenen. Dus duidelijk zijn in het waarom van dingen die beter kunnen. Je moet soms wel dingen kunnen doorbreken. Het zou leuk zijn als er achteraf gezegd kan worden; ja, het is er toch beter van geworden omdat we het anders deden. Het verhaal van de molen komt er beter uit, we zijn nóg trotser op de molens! Wij zijn er niet alleen omdat de POM er moet komen. Dat is geen doel op zich. Al is het van belang dat er geprofessionaliseerd wordt voor de broodnodige subsidies. Juist ook voor de stichting is dat belangrijk om vrijwilligers te kunnen blijven werven. Je kunt laten zien dat je niet sec met het behoud van de molens bezig bent, maar ook met de scoop eromheen bijvoorbeeld de publicaties. Dat vraagt een stuk professionaliteit. Misschien dat een molenaar er een andere kijk op heeft, omdat die bezig is met de molen draaiende te houden en het erf eromheen in orde. Maar dat moet je met elkaar dan uit gaan leggen. Als je merkt dat je een gelijkwaardig speelveld hebt gaat het gesprek meteen een stuk makkelijker. En dat is onze bedoeling!”

SIMAV informeert...

Financiering molenonderhoud

Het in stand houden van onze historische molens kost veel geld, dat zal niemand verbazen. Door de structuur met enkel vrijwilligers kan de Molenstichting SIMAV heel goedkoop werken. Tal van deskundigen stellen hun tijd, ervaring en kennis gratis ter beschikking.

De kosten van de organisatie weten we te dekken door bijdragen van Gemeenten en Waterschap, maar ook door de donaties van SIMAV-Vrienden en sponsorbijdragen. We ontvangen ook huuropbrengsten van de molenwoningen, waarmee we de forse verzekeringspremie en het onderhoud aan woningen kunnen betalen. Maar voor het kostbare onderhoud aan de molen zelf, zijn we volledig aangewezen op subsidies.

Van het Rijk en Provincie ontvangen we in totaal ongeveer € 9.000 aan subsidie per molen per jaar voor het onderhoud. De Gemeenten dragen ieder verschillend bij. Gemiddeld is dit € 1.000, waardoor er een totaal onderhoudsbudget is van € 10.000 per molen. Dit is niet voldoende. Landelijk onderzoek van jaren geleden gaf al aan dat dit zo'n € 16.500 zou moeten zijn. Dus door minder onderhoud dan nodig, vervallen de molens langzaam en zijn later forse restauratiebedragen nodig. Het totale achterstallig onderhoud aan de SIMAV molens schatten we inmiddels op meer dan € 3 miljoen. Vandaar dat SIMAV

Nieuwe roedes voor Peilmolen, Oud-Alblas

bij Gemeenten en Waterschap heeft aangeklopt om meer financiële ondersteuning.

Met de overdracht van de vier molens van Gorinchem zijn in 2016 ook direct goede afspraken over de financiering gemaakt. SIMAV heeft de overige Gemeenten gevraagd dit voorbeeld te volgen. Dit houdt in een bijdrage van € 0,31 per inwoner, € 2.500 per molen op het grondgebied en OZB-waardering van de molens op nihil. Per gemeente zijn de extra kosten gering, maar voor SIMAV betekent dit een extra € 65.000 per jaar om het achterstallig onderhoud aan te pakken.

Wij hopen op begrip bij de Gemeenten en Waterschap om onze eeuwenoude monumenten te bewaren voor komende generaties.

Nieuwe SIMAV statuten

We hebben er allemaal mee te maken. Bij onze kerk, sportclub, school, enzovoort. Het zijn rechtspersonen, meestal een vereniging of stichting, waarvan de formele regels zijn vastgelegd in statuten. Soms zijn die voorschriften niet meer van deze tijd en zullen de statuten moeten worden aangepast. Ook bij SIMAV hebben we deze eens goed tegen het licht gehouden.

Al snel werd duidelijk dat een grondige aanpassing geboden was. Om het geheel leesbaarder te maken, maar ook om belemmerende voorschriften weg te nemen. Zoals de leeftijdscriteria vanaf 70 jaar. Ook de bepaling ons dagelijks bestuur moet bestaan uit burgemeesters en wethouders.

Kortom, het werd nodig de statuten aan te passen. Daarbij is ook een belangrijke zaak geregeld mocht SIMAV ooit in

zwaar weer terecht komen: dan vervallen de molens aan de Gemeenten waar deze staan. Een logisch iets wat nog wel geregeld moest worden.

Inmiddels zijn de nieuwe statuten gereed. Formeel aangenomen door het Algemeen Bestuur van SIMAV (de Gemeenten en het Waterschap). Dit toch altijd weer tijdrovende proces is op deskundige wijze begeleid door notaris Goes van het kantoor Van Leussen Van den Broek.

Pro deo, waarvoor onze hartelijke dank.

van leussen
van den broek
notarissen

SIMAV informeert...

Column William Bouter

Natuurlijk is er in de tijd tussen de vorige column en deze weer genoeg gebeurd. In deze column behandel ik enkele molenbezoeken/tochtjes die ik heb gedaan. We gaan naar 23 oktober. Deze dag heb ik samen met mede-leerling molenaar Dennis gemalen op de Nieuwe Molen te Veenendaal. Deze molen is een vrij jonge korenmolen uit 1911 en voor iemand die eigenlijk altijd te vinden is op een water/poldermolen was het wel een leuke verandering. Deze dag hebben we 225 kilo rogge gemalen. De wind leek genoeg te zijn om goed te kunnen malen, maar de molen had er soms wat moeite mee. In mijn ogen een goeie leerzame dag aangezien ik op het gebied van malen op een korenmolen vrij weinig ervaring heb. We gaan verder naar 24 oktober, deze dag ben ik ook weer met mede-leerling Dennis naar een molen gegaan. Ditmaal de Kortrijkse Molen in Breukelen. Deze molen heeft een nogal merkwaardige vang (rem van de molen).

De molens van de SIMAV zijn namelijk allemaal voorzien van een vang met een haak, deze haak houdt de vang gelicht (dat wil zeggen dat de molen los staat van de rem). Met zo'n haak is de molen vrij simpel door een klein rukje te "vangen"/remmen. Deze molen is echter voorzien van een klos waar de vangbalk opvalt. En als de molen gevangen moet worden dient met de kneppel te gebruiken om de vangbalk te kunnen laten zakken en dus de molen te remmen. Dat wil zeggen dat je 2 touwen gebruikt om de molen te vangen/remmen i.p.v. 1 zoals bij de meeste molens. Verder wederom een leerzaam dagje. We gaan door naar 28 oktober waar ik op tocht ging door het Rijnland met Rijnlandse Molendag. Weer een leerzaam dagje en in totaal 6 molens gezien waaronder een molen met zogenaamde Dekkers (gestroomlijnde wieken) en een twaalfkante molen (waar er maar 2 van zijn in Nederland).

Wat ook wel leuk is dat het formaat qua molen daar vrij variabel is, zo staan er een paar kleintjes tussen maar ook vrij grote molens. Weer een leerzame en leuke dag. Verder ga ik nog naar de laatste molendag die ik dit jaar bezocht heb. De Tielerwaardse Molendag. Samen met een mede-leerling molenaar heb ik daar wat molens bezocht. Daar zaten enkele bijzondere tussen zoals de beide molens van Waardenburg. Een van die molens is een zogenaamd zeskant, het lijf van deze molen is zeskantig en dat is vrij bijzonder in Nederland want er zijn er nog maar acht. De andere molen van Waardenburg is een "ge-upgrade" water/poldermolen.

Deze molen is voorzien van zogenaamde Dekkerpompen, een bijzondere soort pomp die in latere jaren is toegepast

en in niet veel molens voorkomt. In het totaal heb ik in de achterliggende periode 19 molens bezocht die ik nog nooit bezocht had. Natuurlijk ben ik buiten deze tochtjes ook nog actief geweest op de Middel- en Kerkmolen. In deze tijd heb ik 86 uurtjes gemaakt op de molens en totaal sta ik nu op 562,5 uur.

SIMAV: een professionele organisatie

Bij de Molenstichting SIMAV is de mate van professionaliteit zeer hoog. Toch is SIMAV ook een 100% vrijwilligers organisatie. Dat gaat heel goed samen met hoge normen. Er zijn zo'n 45 molenaars actief bij SIMAV. Om als zodanig te kunnen worden aangesteld is het Getuigschrift Vrijwillig Molenaar en het lidmaatschap van het Gilde verplicht. Pas na een gedegen opleiding worden de eeuwenoude SIMAV molens aan hen toevertrouwd. Maar daar houdt het niet bij op, een voortdurende evaluatie over het correct omgaan met de molen is standaard.

Daarnaast zijn in de SIMAV-organisatie veel deskundigen (circa 25 personen) actief in bestuur, commissies of op kantoor. Vaak (vroeg)gepensioneerde professionals die hun ervaring en kennis inzetten voor het behoud van de monumenten in onze regio.

De Molenstichting SIMAV kent een tweetal verbindingen met de Gemeenten en Waterschap:

College van Beschermlieden: Burgemeesters en Dijkgraaf die over de Molenstichting op de hoogte worden gehouden.
Algemeen Bestuur: Veelal wethouders die als afgevaardigde van Gemeente en Waterschap het beleid van de stichting bepalen.

De SIMAV-organisatie is als volgt opgebouwd (naast de molenaars):

Dagelijks Bestuur: Zes ervaren bestuurders die leiding geven aan SIMAV.

SIMAV informeert...

Versterking van de Molenkade in Groot-Ammers ●

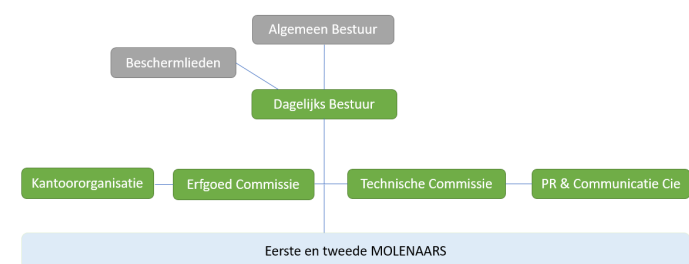
Tekst Waterschap Rivierenland

In Groot-Ammers werkt Waterschap Rivierenland aan de Molenkade. De versterking van deze kade wordt integraal aangepakt: binnen het project wordt de waterkering Molenkade verbreed en verhoogd. Tegelijk wordt het watersysteem in de polder aangepast, het fietspad op de Molenkade veiliger gemaakt én worden de natuurwaarden verbeterd.

De Molenkade moet worden versterkt omdat deze niet meer voldoet aan de veiligheidseisen. De Molenkade zelf wordt verbreed en verhoogd en de naastgelegen poldersloot gedempt. De nieuwe sloot, die circa 70 meter polderinwaarts ligt, wordt aan één zijde ingericht met een natuurvriendelijke oever. In het zuidelijk deel van het projectgebied wordt tussen de nieuwe sloot en de kade ook een deel als natuur (een zogenaamde ecologische verbindingszone) ingericht in samenwerking met de provincie Zuid-Holland.

Binnen dit project moet ook rekening worden gehouden met de drinkwaterleiding van Oasen. Het is belangrijk dat deze hoofdwatervoorziening goed wordt beschermd om te voorkomen dat deze stuk gaat. Het hele gebied zonder drinkwater is geen optie. Daarom is er een zogenaamde 'overkluizing' gemaakt voor deze leiding, die de leiding van bovenaf beschermt.

Om fietsers en wandelaars veilig om de molens te leiden, wordt het fietspad bij de molens omgelegd. De fiets-

Erfgoed Commissie: Nieuw binnen SIMAV, deskundigen (architecten) op het terrein van monumenten, die de benodigde specialistische kennis inbrengen.

Technische Commissie: Ervaren specialisten in de bouw en molenbeheer (acht personen), die het werk aan de molens coördineren en daarop toezicht houden.

PR en Communicatie Commissie: Een breed samengestelde groep die met elkaar de bekendheid van de SIMAV molens op vele manieren bevorderen.

Ondersteuning: Verschillende professionals die vele terreinen actief zijn: administratie, financiën, secretariaat, ICT, archivering en juridisch.

De afgelopen maanden hebben weer meerdere nieuwe vrijwilligers zich aan de SIMAV verbonden.

Henk Lakerveld en Katrien Koppers vormen samen de Erfgoed Commissie, Peter Scheepers bouwt allerlei praktische ICT-toepassingen voor SIMAV, Joke van Driel is administratief werkzaam op het kantoor in molen De Liefde, Gert van Ek heeft de Technische Commissie versterkt en Floor de Lange start als 2e secretaris ter ondersteuning van het bestuur.

Maar natuurlijk kan de Molenstichting altijd nog nieuwe vrijwilligers gebruiken. Vooral bij de Technische Commissie zoeken we nog ervaren bouwkundigen. Als er belangstelling is om een steentje bij te dragen, laat het ons dan zeker weten (bestuur@simav.nl).

SIMAV informeert...

bruggen voor het nieuwe fietspad zijn inmiddels allemaal geplaatst. Het fietspad is gedurende de werkzaamheden tijdelijk omgelegd. Zo kunnen fietsers en voetgangers er gebruik van blijven maken en zijn de molens ook tijdens de uitvoering van de werkzaamheden bereikbaar voor de hulpdiensten.

De damwanden langs de Molenkade, die zorgen voor voldoende sterkte van de kade bij de molens, zijn voor de zomervakantie allemaal geplaatst. Binnenkort gaat het waterschap aan de slag met het inrichten van de molenerven. Omdat we in het gebied aan het werk zijn is tevens gekeken naar de staat van alle kabels en leidingen. Besloten is deze te verwijderen uit de kade: ze worden verlegd naar een kabel- en leidingenstrook die speciaal hiervoor naast de dijk wordt aangelegd.

Er zijn vier partijen die kabels en leidingen in de dijk hebben liggen; al deze partijen werken in dit project samen. Dat betekent dat Waterschap Rivierenland te maken heeft met één uitvoerende partij: deze partij treedt op namens de vier partijen en coördineert de verlegging. Zo zorgen we er gezamenlijk voor dat alle kabels en leidingen op één moment kunnen worden verlegd en de omgeving zo kort mogelijk hinder en overlast ondervindt. De uitvoering van het project is momenteel in volle gang en wordt in 2019 afgerond.

Lancering van lesbrieven voor basisscholen

Basisscholen in de Alblasserwaard en Vijfheerenlanden ontvangen deze maand een lesbrieven over molens van deze twee streken. Door middel van deze lesbrieven worden leerlingen van groep zeven en acht basiskennis bijgebracht over molens, hun functie en hun verleden. We onderstrepen hiermee het belang van bekendheid met deze eeuwenoude machines.

Om instandhouding te waarborgen is het belangrijk de jeugd enthousiast te krijgen deze taak in de toekomst over te nemen.

De lesbrieven bevat een werkboek met daarin opdrachten en een informatief filmpje.

Aansluitend wordt de mogelijkheid geboden klassikaal een molen te bezoeken.

Door SIMAV worden enkele relatiegegevens vastgelegd, zoals naam en mailadres van personen of instanties, die deze nieuwsbrief ontvangen. Hier wordt zorgvuldig mee omgegaan. De gegevens zijn afgeschermd, slechts een beperkt aantal functionarissen heeft toegang ertoe en de bestanden worden niet aan derden verstrekt. Het eventueel afmelden voor de nieuwsbrief en het verwijderen van uw gegevens kan eenvoudig door een mail te sturen naar prsimav@gmail.com.

U ontvangt deze e-mail omdat u zich heeft opgegeven voor onze periodieke nieuwsbrief, of als leverancier, sponsor, vriendinlid of vrijwilliger van onze stichting, tevens basisschool. Ook bedrijven, instellingen, die zich inzetten op toeristisch gebied of die streekproducten verkopen, ontvangen de nieuwsbrief. Afmelden kan ook via reply deze mail, indien mogelijk met reden van uw afmelding.

SIMAV

Nieuwe Veer 42

2959 AK Streefkerk

De eerstvolgende nieuwsbrief verschijnt eind april 2019